

Can Tarrida

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent Daniel
Alçada: 155

Coordenades:

Latitud: 41.52166
Longitud: 2.35693
UTM Est (X): 446345
UTM Nord (Y): 4596869

Classificació

Número de fitxa 08214 - 103
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Número inventari Si (IPA 9302)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 000209400DF49F0001HE
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 25/03/2015 - 01:00

Descripció

Casa als quatre vents situada al vessant dret del Torrent Daniel. És de planta rectangular i consta de planta baixa, dos pisos i terrat pla amb llanterna. S'hi accedeix per una avinguda flanquejada a banda esquerra per un gran mur i unes torres circulars de maçoneria que permeten superar els desnivells.

La façana principal, orientada a migdia, té una composició simètrica a partir de tres eixos de verticalitat delimitats per les obertures de cada planta. Destaca la tribuna de vidre del primer pis, en l'eix central. L'ornamentació està realitzada amb elements arquitectònics heterogenis: alguns de tipus neogòtic (finestres pis superior) o neoclàssic i modernistes; com les línies sinuoses del petit mur de tancament del terrat. També s'observen elements del neoclàssic francès com la mansarda recoberta amb pissarra que forma la base de la torre llanterna central.

Història

Construcció de les darreries del segle XIX al damunt de l'antic mas Daniel, propietat de la família Bailach des de 1804. El promotor n'és l'industrial barceloní Enric Tarrida que tenia un negoci de llums d'acetilè per a cotxes. La bateja amb el nom de Torre Mar i Cel.

L'any 1929 s'enjardina l'entorn i es cobreix l'antic safareig i es construeix una font presidida per la imatge de la Puríssima Concepció.

L'any 1940 consta com a propietaris la família Rocavert.

Actualment acull una fundació pro disminuïts psíquics. Durant les obres de rehabilitació, a la planta baixa, ens explica el seu actual gerent, que se'ls va enfonsar el terra més enllà del mur orientat al nord. Van descobrir una galeria amb cambra però no es van atrevir a entrar-hi i la màquina la va colgar. Segons el propietari anava fins gairebé a tocar del barri d'entrada actual, fent una petita diagonal i formant algun colze.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (2006). Vilassar de Dalt, un poble de futur. Ajuntament de Vilassar de Dalt.

PUJOL i DURAN, Delfí (2000). La pagesia a Vilassar. Les cases de muntanya (II); dins Ipsa Arca, núm. 4, desembre de 2000. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt, pàgs. 52 a 55.

